

[Edvard Sørensen.]

talt uændrede, ogsaa med de ikke særlig populære Love om Merindkomstskat og Krigskonjunkturskat. Skulde det blive Tilfældet, hvad jeg forudser, vil jeg gerne henstille til Finansministeren at indføre en Ændring i Loven om Krigskonjunkturskat. Det Forhold, jeg tænker paa, er de Tilfælde, hvor Skatteyderen ansættes til Krigskonjunkturskat, skønt det ved Kendelse, i nogle Tilfælde flere Aar i Træk, er fastslaaet, at Stigningen af Indtægten ikke kan krigskonjunkturbeskattes. Som Loven er nu, skal alle, selv om en saadan Kendelse foreligger, igen ansættes til Krigskonjunkturskat. Skatteraadet skal udfinde Indkomsten i Sammenligningsaarene, ansætte Skatteyderen i Skat, Skatteyderen skal igen klage, og efter et Aars Forløb faar han sin erlagte Skat refunderet. Kredsløbet er sluttet, men inden det er sluttet, er et nyt allerede begyndt. Jeg henstiller til Finansministeren, at der i Loven indføres en Bestemmelse om, at i de Tilfælde, hvor det principielt er afgjort, at en Indtægt ikke falder ind under Krigskonjunkturskat, skal Skatteraadene ikke ansætte vedkommende i Krigskonjunkturskat i det følgende Aar, hvis Indtægterne er rundne af de samme Kilder.

I sin Omtale af en eventuel Eengangsskat gjorde Finansministeren opmærksom paa, at Spørgsmaalet om en Eengangsskat hænger uvægerlig sammen med saavel Lønuviklingen som Valutapolitikken i vort Land. Mit Parti er helt enig med Finansministeren i, at disse 3 Spørgsmaal maa afgøres i nøje Forbindelse med hinanden og ikke uafhængigt af hinanden. Hvis Resultatet bliver, at vi faar en Eengangsskat under en eller anden Form, ja, da føler jeg mig sikker paa, at Udformningen af Loven vil blive saadan, at ingen i Erhvervslivet behøver at frygte for, at det vil medføre Ødelæggelse af deres Erhverv.

Christmas Møller: Her ved Afslutningen af Finanslovdebatten vil det være naturligt for mig paa Partiets Vegne at gøre endnu nogle ganske enkelte Bemærkninger til nogle Hovedspørgsmaal.

Jeg vil gerne først med Hensyn til det sydslesvigske Spørgsmaal sige, at nu, efter at Regeringen har siddet i godt 2 Maaneder,

maa det være tilladt at fremhæve, at man fra Regeringens Side i Virkeligheden ikke har givet hverken det høje Ting eller Offentligheden nogen Besked om, hvilke Foranstaltninger Regeringen har foretaget. Vi har, siden Regeringen traadte til den 7. November og Rigsdagen begyndte sit Arbejde den 21. November, haft eet Møde i det udenrigspolitiske Nævn, og der blev ikke ved dette Møde Lejlighed til at give indgaaende Besked om, hvad man havde foretaget sig eller agtede at foretage sig. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Statsminister, som jo ogsaa er fungerende Udenrigsminister, at informere i hvert Fald det udenrigspolitiske Nævn om de Skridt, der er foretaget, saaledes at man om dette meget betydelige, men ogsaa meget vanskelige Spørgsmaal kan faa en Drøftelse just i dette Nævn.

Jeg vil dernæst gerne sige om den Tale, Statsministeren holdt, hvor han svarede Ordførerne og andre angaaende dette Spørgsmaal, at jeg synes, det var en ejendommelig Tale. Jeg troede, at den højtærede Statsminister — det vilde i og for sig ligge paa Linie med hele den højtærede Statsministers nuværende Politik, om jeg saa maa sige — ønskede at samle saa meget som muligt navnlig i dette Spørgsmaal, og jeg synes, at den højtærede Statsminister efter de Ordførertaler, der var holdt, og de Udtalelser, der var fremsat, havde haft en enestaaende Lejlighed dertil. I Stedet for brugte Statsministeren sin Tid til at angribe og angribe meget haardt. Jeg tror ikke, der er noget formaalstjenligt heri.

Vi vil alle, hvad ogsaa tidligere Ordføreres Udtalelser viser, kunne fremdrage den ene og den anden Udtalelse. Jeg kunde f. Eks. — jeg beder om Tilladelse til nogle korte Citater — bringe et Citat fra et Interview i det Statsministeren saa nærstaaende Blad „Jyllands-Posten“. Statsministeren sagde ifølge „Jyllands-Posten“ for 6. Januar i Aar:

„Grænsen hviler paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund, og Selvbestemmelsesretten falder i Dag sammen med den nuværende Grænse. Derfor ligger Grænsen i den Forstand fast, men flytter den nationale Selvbestemmelsesret, saa maa Grænsen følge med.“
Jeg kunde, saaledes som det er sket ved saa